

præteritorum bonorum copiam, & pondus, & excellentiā, vel agnoscamus, uel ingenuè recognoscamus. Cō ualescentis hoc proprium est, inepti tamē, ut leuissimum quēq; digiti dolorem dicat esse summum, & nunquā se talem expertum, cum nolit confiteri, aut uix quidem, grauissima fuisse quę sublata sunt mala. Restitutus est (ait Camerarius) hac ætate bonarum artiū nitor, errores demonstrati religionis, & mendacia detecta sunt, ergo plures quam prius boni, docti, prudentes, plures pī, certiores christiani, excellentiores Philosophi. Et cum tanta bonorum acuirtutum excellentia, copia, frequētia, cœlum dicimus iratum, quia lux noua crinita, barbata, comata fulserit: quia bellum indicatur, geratur: quia mare Oceanum æstuat: quia caui montes concutiantur: quia latrones latrocinia sua exerceant: Et simul annos duos, tres, decem dicemus luctuosos, & deplorandos, ætatemq; ipsam uniuersam quinquaginta & 70 annorū dicemus artibus, ac disciplinis, ingeniorumq; solertia, uera & puriore religione ornatam: Talia sunt nostri Camerarij scripta, tantęq; portentorum prædictiones.

Cap. VI. Peucerus post Camerariū, uir sanè magnus, in uolumi
Peucerus. ne suo de Diuinatione proluuiem esse dicit uniuersi prodigium. Credo hunc id scripsisse, quia legi: referentibus alijs uix credidisse. Et à proluuie dicit bella, hostem peregrinum, cædes, direptiones, & incendia portendi. Primum, uir iste horrēdam certamq; perniciem generis humani, diluuium inquam, putat esse signum incerti ac leuioris mali, cum proluuies tribus diebus ingentes inferat agris, pecoribus, & oppidis calamitates: bellum autem sæpe mouetur et geritur sine magno damno, neque raro cum lucro. Et hostem peregrinum uidemus aliquando cum suo magno malo à finibus incolarum expelli. Deinde quis probat pluuiem esse signum tot malorum: Ita profecto est aquæ vis nimia, ignis uim significabit, aut efficiet: Volunt, Dudithi, proluuiem à Cometa, atque terræ motum proficisci. Et adiiciunt. ab ipsa proluuie bella esse ac cædes, cum tñ hæc mali genera à cometa omnes